

ԱԶԳԱՅԻՆ

Այս անդամմ, դարձեալ մեծ ուրա-
խութեամբ կը ծանուցանենք արդոյ լը-
թերցողաց ազգային դպրոցներնուա օրէ օր
աւելի բարեկարգ ու աւելի յառաջադէմ
կերպով զարգանալուն նոր մէկ ասպացոյ-
ցընալ, որ յայտնի տեսանք Միջագիւղի
մէջ յանաւն “Արաց Թռարդմանչաց”
հաստատուած ընկերութեան հոգողու-
թեամբը առաջնորդուած դպրոցին վեց-
ամսեայ առաջին քննութիւնը կատար-
ւելուն առթիւը :

Յիշեալ բարեջան եւ ազգասէր ընկերութեան հաստատութեան առաջեղարձր ամսոյս 1ին ըլլալուն, մեծարդոյ խընամակալյարդի լիները ուղեր են, որ նոյն օրը՝ ուսանողաց պարգեւաբաշխութեան հանդէսը հրապարակաւ կատարուի բարեսէր հասարակութեան առջին և Ուսուի հարկաւոր եղած քննութիւնները կանխաւ սկսելով՝ մայիս 24ին օրը հայկաբանութեան, պատմութեան ու քրիստոնէական հրահանդաց քննութիւնները եղան. և նոյն ամսոյն 31ին օրը՝ թուաբա. նութեան, աշխարհադրութեան, դադղիերէնի եւ տաճկերէնի քննութիւնները կատարուեցան բազմաթիւ ուսումնական ազգայնոց ներկայութեամբը. եւ ինչպէս որյարդի խնամակալներն ուղեր էին, ամսոյս 2ին կիրակի օրն ալ, առաջին քըննութիւններուն մէջ ներկայ չեղողդրազմաթիւ հանդիսականներն ալ դոհ ընելու համար քիչ մը ժամանակ կրկին քըննութիւններուն եղաւ, ու ետքը՝ նախ դպրոցին արդոյ տնօրէնը ամենապատիւ Արքազան Պատրիարք Հօր ուղղուած ճառ. մը կարդաց. երկրորդ, ու սանողներէն մէկը իր լմէկերներուն կողմէն շնորհակալութնա ճառ մը կարդաց. երրորդ, գաղղիերէնի արդոյ դասատուն՝ ազգին առաջին եւ արգի վեճակներուն վրայ խրատական եւ մը խիթաբական խորհրդածութիւններով լեցուն գաղղիերէն ճառ. մը կարդաց. եւ վերջապէս տաճկերէնի դասատուն կողմէն գրուած ճառն ալ՝ իր աշակերտներէն մէկը կարդալէն եաքը, պարգեւաբաշխութեան հանդէսը կատարուեցաւ Առւրբ ե-

կեղեցւոյն մէջ՝ իներկայութեան Արբա-
գան Պատրիարք Հօր եւ բազմաթիւ բարձ-
րասահիծան եկեղեցականաց եւ աշխարհա-
կան երեւելի եւ ուսումնական յարգել-
եաց :

Ա երոյիշեալ դպրոցին ազգամէր ու
բարեջան ընկերութիւնը թէպէտ տարի
մընէ որ հաստատվածէ, բայց առաջնն
հինգ ամիսները իր յարմար գաղաճքա-
րեկարգութիւնները տնօրինելու եւ կա-
տարելու անցնելով՝ դպրոցին մէջ դա-
սատուութիւնները քիչ մը ժամանակ գրեթ
ետ մնացած էին. եւ ասանկով միայն տաճ-
կերէնի դասատուութիւնը 10 ամսէն՝ ՚ի
վեր կը շարունակուեր իրենց ու զած ձամ-
բովը. հայկաբանութեան ու պատմու-
թեան դասատուութիւնները 7 ամսէն՝ ՚ի
վեր սկսած էն. թուաբանութեան ու աշ-
խարհագրութեան դասատուութիւնը 6 ամ-
սէ ՚ի վեր, գաղղթերէնը նոյնպէս քիչ ժա-
մանակէ ՚ի վեր, քը իստոնէական հրահան-
գաց դասատուութիւնն ալ մէկ ամսէ ՚ի
վեր սկսուած են:

Սահայն մեծ ուրախութեամբ կը
ծանուցանենք արգոյ ընթերցողաց, որ այս
քննութեան մէջ տեսնողած արդիւնքը
ստանալու կարծ ժամանակին հետ բաղ-
դատելով՝ շատ մեծ եղածէ. բայց այսաւ
զարմանալու բան չէ, երբար մտածնեք
որ մէկ կողմէն բարեջան ուսուցիչներուն
փոյթն ու եռանդը եւ աշակերտաց ուս-
մունքը դիւրին եւ օդտակար ըներու մը-
տօք գործածած ոճերուն քաջախոհը ընտ-
րութիւնը, ու միւս կողմէն խնամակալ
յարգելիներուն ազգային մանկուն-
քը օգտակար ուսմանց ու բարի փարուց
մէջ կրթելու ազգասիրական հոգն ու
ջանքը մէկ ըլլալով, հարկաւ այս կարծ
ժամանակը այսքան արդիւնաւոր պիտի
ընէր իրենց, որուն համար ազգայինք միա-
սիէս շնորհակալ ըլլալով խնամակալըն-
կերութենէն եւ ուսուցիչներէն, կը
մազթենք իրենց շարունակել մեծագոյն
յաջողութիւններ, որպէս իրենց ազգասի-
րական ազնիւ եւ բազմաշխատ ձեռնար-
կութիւնը պնակի ՚ի փառս եւ յօգուտ
ազգիս :

Ընդրիանուպօլսէն եկած նամակները կը կըծանուցանեն, թէ տեղւոյն հայ ժողովը գետեանը մէջ այս օրերս ծագած զժբաղդ վէճերը խաղաղեր են Արքուոյ եւ Երդնկայի բարեիննամ առաջնորդ Գևերապատիւ Տ. Գրիգորիոս պրբազան Ապք եպիսկոպոսին խոհական եւ հանձարեղ ջանիւքը, որ այս գործը կարգի դնելու համար յատկագէս հոն դաշտէ է ազգային կառավարութեան կողմանէ : Այորին Արքազնութիւնը իր խոհեմ վարմունքով վը եւ հայրագորով ազդու յորդորանու քը Ընդրիանուպօլսոյ բարեպաշտ ազգայնոց սրտին մէջ իազաղութիւնն ուղայրական սէրը վերահաստատելով ամենուն անկեղծ համակրութիւնն ու երախտագիտութիւնը զբաւեր է, եւ հիմակ զբաղի եղեր Ընդրիանուպօլսոյ վարժարանին վերստին բարեկարգութեանը համար մեծ ընկերութիւնն մը հաստատելու ու ուրիշ զանազան օգտակար տնօւթէնութիւններ ընկելու ժողովրդեան յարատեւ անդորրութեանը եւ անոնց զաւակացն արժանապէս դաստիարակութեանը համար :

Գերապասիւ. Տ. Գաբրիէլ Այ
վազովաքի վարդապետը՝ տան երեք օր
մայրաքաղաքս կենալէն ետեւ՝ այս երեք
շարթի օրը Գլուխ գնաց իր սիրելի եղ
բօրը վսեմաշուք աղա Յովհաննէս Այ
վազովաքին հետ իր կարօտակէզ մայր
ու եղքայրները տեսնելու համար :

Գեր . Գարբիել վարդապետը՝ մայրաքաղաքս կենալու կարճ միջոցին մէջ բոլըր գիւսաւոր դպրոցներուն ու աղջային երեւելի հասասառութեանց ազգասիրաբար այցելութիւն ընկլէն զատ՝ նաեւ համեցաւ հօգեւորապէս միսիթարելու մայրաքաղաքիս ջերմեռանդ ժողովուրդը սուրբ պատարագ մատուցանելով Խւսկիւտարի Պէտքեթաշի և Պէյօղուէի եկեղեցեաց մէջ :

Պահձեմիկէն յարդի եւ ուսումնասէ
բարեկամ՝ մը հիտեւեալնամակը կը գր
լըազրոյս մէջ հրատարակելու համար
“Արժանայարդ խմբագիր Առաք պա-
ւական լրագրի:

Պաղէճիկ, 29 մայիս 1857.
“Չեր անկեղծ եւ եռանդուն ազգա-
սիրութիւնը կը համարձակեցունէ զնը-
ւաստաներկայնամակաւս հազորդել Չեղ-
քանի մը ազգային տեղեկութիւններ, վրա-
տահըլլալով որ պիտի հրատարակեք պատ-
ւական Մատուցութիւնցաւ, յուրախութիւն
համայն ազգասիրաց :

Ժամանակէ մը ՚ի վեր դիւղիս վարժա-
րանին վերատեսչութիւնը՝ Ար ժաղովա-
կան իշխանները տան ուսումնատէր երի-
տասարդներու յանձներ էին, որպէս զի
դպրոցին հարկաւոր եղած բարեկարգու-
թիւններուն անձանձը թիւ հոդանին,
եւ աշակերտաց ուսևամբ զարգանալուն
եւ յառաջանալուն դիառղութիւնընեն։
Յիշեալ տամն անձինքը որ Ընդհանա-
րնէր մէն անունով միաբանած են, ի-
րենց վրայ արուածայս փափուկ պաշտօնին
յանձնառու եղան ինչպէս որ կը փափա-
քէին, եւ խոստացան ամրող տարի մը այս
վերատեսչութիւնն ընել ՚ի փառա Ես-
տուծոյ, որոնք Եզրին գործը իրենց անձ-
նական գործերէն վերսեպեր վ՝ ակտաննոր
նոր բարեկարգութիւններ մայունել զըպ-
րոցին մէջ։

Թարգումնան Ընկերութիւնը ամսոյս
26 ի՞ն Հոգեգալատեան կիրակի օրը իր
աշխատանաց եւ մերատեսութեան եռա-
մսեայ պառ զբացքուց զիւղես ժողո-
վոդեան՝ Սուրբ Յակոբ հեկղեցւոյ պրա-
հին մջ, ուր զարոցին 500 տափերտ-
ներէն 250 ը գլուխնին բաց եւ համարձակ
հրեսօք Կապասէին հանդիատիանաց գա-
լատեանը՝ որ կոչնակի հրաւիրանօք իս-
կոյն ժողվուեցան բոլոր քահանայք իշ-
խանը եւ ժողավորութք, նուե շատ որ-
դիսէր մայրեր*:

Համարած աղօթքով մը (զոր սովոր
են ըստ աղայք ամեն օր) սկսէ հանդէ-

*Գաղչեմիկի վարժարանի աղայոց
թիւը 500 էն աւելի է որոնցմ 250 ը գիր
ճանչցող, այբբենաբան եւ հետարան կոր-
դացող են, 200ը հասարակ ընթերցման այսինքն
այսց պատմութեան եւ քրիստոնէականի եւ զրի
կը վարժուին, եւ 50 աշակերտք աշխարհականու-
թեան : Խոկ ազմիւնց վարժարանը 250ի չափ ա-
շակերտու հիբ կամ, որոնք նոյնակու հասարակ ըն-
թերցման կը պարապին :

ԲԱՆԱՏՐԱԿԱՆ

Պարունակած է այս օրուայի ամենից՝ “Պարտք Տղայոց”

Ամեն լուսուժը եւ հայրենասէլ
ոգի կը դաւանի որ աղքային լիզուն գիտ-
նալը ամենահարկաւոր՝ եւ անոր զարդաց-
մանը աշխատիլը ամենուն համար նուի-
րական անհրաժեշտ պարաւածութիւն
մընէ !, մանուաւանդ՝ Ազգերնուս յա-
ռաջ երթալուն զօրաւորագոյն միջոց մը
Ասկայն անպատճելի ցաւօք կը նշարենք
որ մինչեւ հիմա մեր լիզուին զարդանա-
լուն, կատարելագործուելուն, Եւ րոպայի
ազգայ մէջ տարրածուելուն հոգ չիտար-
ուելին զատ, կը թուիթէ գիտմամբ զանի
գժուարիմաց ըրած են՝ անոր սորվելը օտա-
րաց գրեթէ անհնար, մերայնոց ալ շատ
գժուարին : Ասանկով զրաբառ լիզունիս
ազէկ գիտցողներուն թիւը օր աւուր կը
քիչնայ : Ինչ թովունք այն մեր ընտիել
զրականական լիզուն, եւ զանք աշխար-
հաբառ լիզունուս մտնենք Պօլսոց գըպ-
քոցներնուս խիստ շատերուն մէջ, կը տես-
նանք որ տասն եւ չորս տարեկան տղան
հազեւ հաղ ուղիղ կարդալ մը եւ զը

ըել մը գիտէ, երբ նոյն հասակը տղայ մը
Եւրոպայի դպրոցաց մէջ մէկ քանի օտար
լեզու ալ զիտէ ու պատմականեւ զիտաւ
կան տեղեկութիւններով ալ միտքը զար-
գացածէ : Եշրբ մաքերնիս կը բերենք այն
անդին ժամանակը որ պարագ տեղը ան-
ցուցեր ենք մեր գարնան գեղեցիկ հա-
ստիքին մէջ՝ Սաղմոս, Կտակարան եւ Եա-
րեկ կարգալով, երբ կը մտածենք որ ան-
թիւ տղայք՝ մանաւանդ աղքատ ընտան-
եաց զաւակունք՝ որոնց վրայ աւելօք Ազ-
գը իր քաղօթ յոցերը դնելուէ : յուսա-
հատութեամբ եւ իրենց ծնողացը շահա-
սիրութեամբը արհեստի երթալով՝ բոլո-
րովին կը մոռնան Աթենասի տաճարին
մէջ քիչ շատ սորվածնին : երբէ իր քննենք
այն խեղճ տղայքը որնեց մատուրական
զօրութիւնները այս աստիճան յողնած
են Ագէստական երեւառեւ ընթերցման տաղա-
կալի աշխատութեամբը, որ ալ անկէ ետե-
ւումունք, զիտութիւն, գրական լեզու՝
սորվելու եռանդ չիկայ, վասն զի Անեւըդ-
սուացնէն կը նմանի հայոց դպրոցաց խիստ
շատին մէջ սորվեցու ցած կարգակինն
սրուերնիս ցաւով կը լեցուի : Անշուշ-
այս յաւալի վիճակին դարմանմը տանելու
աղքատիրական գովիլը նպատակաւն

որ՝ բարեհ համբաւ Պ. Օօրայեանը Ա. Ճանաչեցած ինքնան անունով օգտաւ և որագոյն զիկք մը արդեն շարադրեց և մօներս զիւրընտել Վերական մըն ալ հան լու խօսք կուտայ : Դժբաղդաբարսր, նաև Ա. Առջունեան առ աջին տիսպը հատած է շատոնց ՚ի վեր, երկրորդ ալ շատ յաճակ փորձով տեսածենք, որ նոր կարդալ սկսու տղայոց համար Պ. Օօրայեանին զիրքը բարձրէ, մէջի առակիները եւ զիտնակա տեղեկութիւնները զիւրըմբոնելի չեն, ու տի կըցանկայինք տղայոց ձեռքը աւենակ Վերականին եւ Ա արժութեան մէջ տեղա անանկ զիրք մը որ աւելի բարորականնի կրթէ ու զիւրահասկնալի պատմութիւն ներով նզն խրանները եւսկզբունքներ մանկանց մտքերուն մէջ անջնջ քան դակուելու օգնէ : Այս օրերս մեր փա փաքին հասանք, երբ Խասզիւզի Սուր Կերսիւեան բարեկարդ գոյրոցին յառա ջագիմ աշակերտներէն Պ. Եւան Օօ բարեանին գաղղիերէնէն թարգմանա

„Պարտք Տղայոց, անուամբ խիստ օգտակար դիրքը անսանեք՝ որն որ անուանի Ա. Պառօյին հեղինակութիւնն է, եւ Փարիզու դպրոցաց մեջ շատ մեծ յարդառն ու երկու պատոկառելի պիտակա-

սը, որուն յաջորդելով Հայկաբանուած
թեան գասատուին սրտաշարժ աղդամի-
րական ճառը՝ խորին լուսթիւն մը տիւ-
քեց բոլոր բազմութեան մէջ, որոնք ուն-
կընդիր կըլլային այն աղդու խօսքերուն
ուր իբրեւ Հայելի ժողովրդեան առջեւ
կը զրուեր ազգին վիճակը. այսինքն դի-
տութեան լուսով. փայլած ժամանակը,
եւ տղիփութեամբ խաւարեալ ժամանակը;
եւ անոնցմէ յառաջ եկած բարիքը եւ
չարիքը Ճառը լմնալուն՝ քննութիւնը
սկսաւ շարունակուիլ՝ Քերականութեան
եւ Համաձայնութեան, Ազգային պատ-
մութեան եւ Քրիստոնէական փարզա-
պետութեան մէջ:

Հանդիսականները՝ որոնց մէջ եւ շատ
մը Արմաշու Սուրբ Վանքին՝ ուխտա-
ւոր Ա. Պօլսիցի ազգայինք կային, սաս-
տիկ գոհունակութեամք մտիկ ըրին, եւ
իրենց հաճութիւնը յայտնեցին թէ ըն-
կերութեան անդամոց եւ թէ վարժապե-
տաց: Փասն զի բոլոր քերականութեան
դժուարին հարցմունքներուն գիւրու-
թեամք պատասխաննեցին աղայը: Նոյնպէս
քրիստոնէանին մէջ աննանկ քաջ էին, որ
մինչեւ իրենց ընտիր դասազրելն գտնրս
առաջնանիները նաև եւ առաջանանեն:

Հարցուսը պատրուս. ալ զլ պատասխան, էին : Հատ ծերունիներ ու բահութեան արտասունքներ իրենց ալեղարդ երեսն ՚ի վար կը փազցունին, երբ փոքրիկ եւ մատազ մանկանց՝ Հայ եմ, քրիստոնեայ եմ, աղաղակները կը լսէին, եւ Հայութանեայց Սուրբ հիեղ զեցւոյ ուղղափառութիւնը անոնց սրտերուն եւ մոքերուն մէջ տպաւորած րլայը կիմանացին :

Այսպէս անընդհատ շարունակուելով
բոլոր ուսմանց հարցմունքները՝ երբ կրկին
լուսթիւն տիրեց, առ Ազգի ըն նոր հաց
Հոգին Առւրբ Աստուած աղերսական երդ
մը երգեցին քաղցրանուագ մանկունքներ,
որպէս զի իր անապառիսաստու թեան կա-
թիները անձրեւաբար ցօղէ բոլը ազգա-
յին ուսանողաց եւ ուսուցչաց գրայ : Եւ
երբ մեր օգոստափառ Խնքնակալին անգին
կենացը համար սկսան մանկունք մաղ-
թանքներնուիրել “կեցցէ թագաւոր մեր
հղօր, ձայնը ըսրա կողմէն օդը կը հնչեցու-
նէին : Յետ որպէս երկու աշակերտք իրենց

զրչեն ելած մէկ մէկ ուստմասիրական
ձևու կարդացին, եւ ուրիշներուն գրու-
թիւններն ալ՝ որոնք այլ եւայլ նիւթե-
րով գիտութիւնն ու ուսմւնքը կը գու-
մի՞ն, հանդիսականաց բաժնուելով, հան-
դէսը վերջացաւ. եւ արձակեցաւ մարեւ-
րան աղօթիւք մաքրակրօն քահանայից:

լութիւններ ընելով ուրախ եւ զուարթ
խումբ խռումք եկեղեցին կելէն, աշաւ-
կերաները զոյտ զոյտ շարուելով, առջեւ-
նէն երկու սպիտակազգեստ տղայք ծաղ-
կալից եւ կանաչագիղ պատիներ բռնած,
սկսած ներդաշնակ երգեր նուագելով եր-
թալ գիւղին մշջի Ա. Շառունար անուն
ուխատահղին, օրն որ զուարժալի եւ ըն-
դարձակ տեղմընէ վանք ըլլալու համար
սահմանուած եւ կոտակ եղած* լուսա-
հողի աիրացու Փանոս սրբակրօն սար-
կաւագէն, օր քնիկ գիւղէսըլլալով միա-
բան եղած է Աղթամարայ Կտուց անու-
պատ կոչեցեալ սուրբ վանքին, ինչողիս
նաեւ իւր բոլոր ազգատոհմը, որոնցմէ
ումանք եպիփակուոս վարդապետ եւ ումանք
առաջնորդ եղած են յիշեալ սրբագու-
մար անքին մշջ***:

բոլոր տղայք հանդերձ ընկերութեան անդամներով եւ այն, բոլորաձեւ կանգնեցան. ան առանձին ընկերութեան մէջէն ու

առհմանեալուխոտատեղին՝ Ազգին մասնաւոր, առշաբթութեանը՝ արժանի է, որուն մեջ կրնայ ժառանդասորաց դպրոց մը կառուցանել, որով հանդոցեալ ծերունի սարկաւոգին ալլբազմանքը պատկուած կը լլար :

**Ալլբազմամբ որ Կատո-բախտի Արձիւր երբ սկսի իւր թերթերը այս կողմերը տարածել, յիշեալ վանքին վրոյ լիուլի տեղեկութիւն տայ, ինչպէս նաև իւր միաբանիցը որոնցմէ Պաղէճիկ ցի Տ. Մարտիրոս ճկնազգեաց հայրը կառ ծեսք թե տակաւին ողջ նդած ըլլայ ազգին համար ազօթելու, ուր որ նամակազգին նախահաւն ալ հօն կը հանգչի արդարոց քնով յաւիտենական յիշատակ ճպելով վանքին մեջ իւր արդեամբ շինել տուած ջոշիջը (ստունիծը):

սու թնամես անհուանեալը համառօտ առեւ-
նարանութեամբ մը շնորհակալ եզաւ . ՚ի
գիմաց ընկերութեան առ բարեջան փար-
ժապետու , եւ առ ժրաջան աշակերտա ,
որոնց ՚աեւ բաժնեց իրենց քաջութեան
միզանակները բարոյական տեսքակներ եւ
զրիչներ տալրով : Այսպէս վերջացաւ հան-
դէսը որ զիւղիս ժողովրդեան ցնծու-
թեան եւ ուրախութեան օր մը եղաւ ,
եւ որն որ կը յուսամք Զեր պատուա-
կան լրադրին միջոցաւ լսող բոլոր ազգա-
սէր համազգեաց համելի պիտի ըլլայ , ո-
րոնք մասնաւոր կարեկցութիւն եւ սէր
ունին Պաղչէճիկի լուսաւորչակրօն հա-
յոց վասյ :

Տարգանաց հաւատակը կրի կրի կրի կրի կրի կրի
Արդյո Խմբագիր,
Մնամ Ձեզ միշտ բարեացակամ
Յ. Ա. Մ.

1-5-0-1-1-0-1-0-0

FOURTH CHAPTER

Օգոստափառ ինքնակալին հրամա-
նաւը՝ արտաքին գործոց պաշտօնեայ վե-
մափայլ Ամե Պալիսդ փաշան՝ մայրաքա-
ղաքիս Պէջլիքայի գեսպան՝ Պ. Պիօնտէլ
Վան Քէլչպրուքին ճամփութուղթերը
և ըսկեց որ մայրաքաղաքէս երթայ, ծա-
նուցանելով միանգանայն, թէ իր երթա-
լու ետքը Բ. Գրան կառավարութիւ-
նը անմիջապէս պիտի սկսի բարեկամա-
կան յարաբերութիւնները շարունակելու
Պէջլիքայի գեսպանատան հետ :

Ալավե թէ Բ. Դրան ըրած այս
ծանրակիւռ տնօրէնութեան պատմառը՝
վերցիշեալ Պ. Վլօնտէլին Բ. Դրան
դէմ անձնական ատելութիւն ունենալն
է եղեք:

թեան արդիւնքովը տպուած ըլլալուն՝
խիստ աժան կը ծախուի, իբր թէ նոյն
մատադիրամ ակումբը միւս վարժարան-
ներուն ընկերակցացը իր երախայրիքը նը-
ռուիրել ուզած ըլլայ եւ խրախոյս կար-
գայ ամեն տեղ հիմնել այսպիսի ընկե-
րութիւններ ՚ի փառս եւ ՚ի յառաջա-
զիմութիւն Ազգին :

Իրաւունք ունին Վրաստացիք երբ
կըսեն որ ընկերութեան զբանաւութիւնաւ բան
մը անհետար չէ այս աշխարհիս վրայ, փա-
սըն զի կրտեսնանք որ մանկահասակ տր-
դայքներ շաբաթը տասը փարայ տալով
քիչ ժամանակուան մէջ դիրք տպել տա-
լու կարող կըլան, որն որ մինչեւ այսօր
հարուստ Ա'եկենասներուն արտօնու-
թիւնն եր այսպիսի ազգօգուտ նպաստներ
ընել: Այլ, թէ որ զօրաւոր ուսումնա-
կան ընկերութիւն մը Եզրերնուս մէջ
հաստատուի որն որ կարեւոր նիւթոց
վրայ գրուած տետրակները եւ զրքերը
տպել տար ու աժան գնով ազգայնոց
նուիրեր, հարկաւ ընթերցափրութիւնը
եւ անով մտաւորական լուսաւորու-
թիւնը. քիչ ատենի մէջ կը տարածէր:
Ասոր համար է որ միշտ աս մեր փափա-
քին կառարման մօտենալուն յուսալից

ուառութեան Արագուու. կին դալուսար
միշտ շտո ժամանակի կարօտ է ըսողներու
կը հանգիպինք, մէկը ըսեր որ ազի մը
առաջ երթալուն համար բնաւ սպասելու
կարօտութիւն չիկայ; բանը սկսին է. ա-
ռաջին քայլը ընելն է. չէնէ Լավօնթէ-
նի մաւկերուն կատուին վիզը բուժութ կա-
խող մը փնտուելուն կըդառնայ:

կմէեւ երիտասարդ՝ չափազանց եռանդ
եւ կոյր յոյսեր ըռւնինք սահայն կրնանք
ըսել որ մեր Եզգին այժմեան յուսալից
վիճակը չիներեր որ վշատութեան տեղի
տանք ու անոր տպագայ երջանկութիւնը,
յառաջազիմութիւնները սպանիտական
գովեակիներ սեպենք, երբ կըտեսնանք որ
փոքրիկ ընկերութիւններ արդիւնաւոր
դաւծեավ Եղայ կը փառաւորին քարե-
կարք գոյրացներ ամեն կողմէ կը բացուին
եւ օր օրի բաւաջ կերթան ։ երբ կը անս-
նանք արօւեմտաւորներ՝ որ կը թութիւն
յարգը քաջ ձանձնալով ընկերութիւն-
ներ կը հաստատեն, աղայքնին կը թժելու
համար զբամական զոհեր կընեն, երբ նա-
եւ կը տեսնանք Եզգաւուկը պատանիք որ
իրենց ազգային գորոցաց առաջ երթա-
լուն համար ձբի աշխատութիւններ յան-
ձըն կառնուն, առ անց վարձի գասառուու-

բայց այս լուսուց յետոց, հա ըկաւոր էր համառաւ տեղեկոթիւն տալ մեր պատուելի Հայրենակից ներին, թէ ինչէ նորա բովանդակութիւնը եւ ինչպէս է կարգադրած նա: Աներ խորհուրդը այն լինելով, որ մի յարմարաւոր ընթերցանութեան գիրք տայինք ազգին, թէ արժանապէս ժամանակ անցուցանելու, և թէ իրեանց միտքը ձուխայնելու այնպիսի ծանօթութեննիրով, որ հարկաւոր էին մեր ժամանակի փոքր՚ի շատէ կրթեալ հայ մարդուն, այլեւ իրեանց սիրտը եւ զգացողութիւնքը ազնուացնելու գեղեցիկ գաղափարներով թէ բարյական եւ թէ կրօնապաշտական մասին, մեր խորհուրդը այն լինելով, որ տոյինք ազգին մի բազմօրինակաբար դաստիարակիչ եւ տռաջնորդող գիրք, որ լուսուցներ նոցա իմացական եւ հողեւոր պիտոյքը, ընտիր ընտիր եւրոպական աղբեւրներից հանեցինք զանազան իմաստալից դաշտու, պատմութիւնք, առաջնախօսութիւնք, բնական եւ արուեստական տեսասարանների նկարագիրը, պատմաբանական եւ իմաստաբական ճառեր, երեւելի մարդեր վարքիդրութիւնք եւ արժանի իշխատակի իրողութիւնք բնական եւ մարդկեցն աշխարհիմք: Այդ աշխատութիւնը բաժանեցինք երկու մասն, առաջինը աւելի թեթեւ նիւթերով եւ աւելի պարզ ոճով, որպէս նախակրթութեիւն. երկրորդը աւելի վերհամբարձ եւ իմաստատուբական նիւթերով, աւելի երկար եւ պարունակ ճառերով, լեզուն եւս աւելի դերագանծ եւ ոճը աւելի ճիշդ ուսումնական, թէպէտ մնալով միշտ աշխարհաբառ խօսքի սահմանի մք: Երկրորդ մասը սահմանեցինք առաւելապէս փոքր՚ի շատէ կրթեալ եւ գիտուն Հայերի համար, թէպէտ եւ ժողովուրդը կարող էր օգուտ քաղել սորանից, եթէ կամենար մոտածելով կարդալ եւ ուշադրութիւնը լարել մի փոքր: Ուստի ինչպէս պիտոյ է լինի այժմուս հայախօս հեղինակի պաշտօնակատարութիւնը, ծանօթութիւն տուածենք մի այլ գրքի մէջ (տես մեր Ա տրդապետարան կրօնի, յառաջնաբանի 6 երեսը): Ես ոյն հիմքերի վերայ հաստատվելով, նոյն առաջնորդական լարը մեր ձեռքումը պահելով յառաջ գնացինք եւ այս տեղ՝ բազմօրինակաբար մշտիելով մեր գեղեցիկ աշխարհաբառ լեզուն, զործակատար կացուցանելով նորան շատ եւ շատ հանդէսների մէջ, ոյժ եւ զօրութիւն տալով նորան, կանոնի եւ արուեստի տակ գնելով հայկական աշխարհաբառանախօսութիւնը: Այլեւ հրաժարվելով այն նեղութառութեանից, որ ուզոր է միշտ եւրոպական ուսումնան եւ գիտութեան մէջ եւլուծ արուեստա՝ ան (որենին կուտան) բառերը թարգմանել հայերէն, առևելցինք Հայոց ուսումնական լեզուին եւ մի փոքր եւրոպականութիւն, եւ կարծումնք հաստատապէս, որ սորանով շատ եւրոպական գտագափարներ գիտութեան մէջ աւելի պայծառանալու էին փոքր՚ի շատէ կրթեալ եւ բանիմաց ընթերցողների հաւ-

լիւն կընեն, որոնց երկու օրինակները
յիշենք հոս՝ թողուժիւն խնդրելով մեր
հոգեհատող բարեկամներէն, թէ որ իրենց
համեստ անուները կը համարձակինք հը-
րատարակել ՚ի խրախոյս այլոց, ով չողիւ-
տեր չովեանց Յովհաննէս աղային ահձ-
նանուեր կերպիւ եւ ազգասէր եռահո-
դով Խասպիւղի վարժարանին մէջ Տօ-

սարագիտութեան օքտակար ու ամուռնքին
դասատուութիւնը սկսիլը ով գովեստիւ
չի յիշէր Խուսու Փեան Տիգրան աղային
Օրթափիւղի դպրոցին մէջ Պատ-
մութիւն գան տալը եւայլն եւայլն :

3. **Øvingsopgaver**

3. Objectives

